

ועדת העבודה - ישיבה טו'

כז' באב תש"ט = 22.8.49

הנוכחים: חברי הועדה:

א. גולדראט
ז. גלוסקא
נ. הרפז
א. כהן
ח. למדן
א. לנקין
י. סרלין
ח. רובין
י. שמחוני

היו"ר: ע. גלובמן

ד"ר לובינסקי

הישיבה נפתחה בשעה 10.25.

אני פותח את הישיבה. האם יש לחברים
הערות לפני שאנו עוברים לסדר היום?

היו"ר ע. גלובמן:

על הועדה לסיים עוד כמה עניינים.
בישיבה הקודמת דברנו על הזמנת ב"כ
לשכות העבודה הגדולות ביותר ומרכז לשכות העבודה בכדי לשמוע
על מצב הדברים. אני תומך בהצעה, ומציע שנזמין את ב"כ הלשכות
באמצעות שר העבודה. אינני רואה כל טעם בזה שהועדה יבקר בלשכות
העבודה מבלי הודעה מקדמת.

אם החברים זוכרים, קבלנו מכתב מארגון

החיילים המשותפים העולים אשר לחמו במלחמת העולם השנייה. הם
דורשים שתנתנה להם אותן הזכויות או זכויות דומות לאלה של צבא
ההגנה לישראל. ועדת העבודה, אם אינני טועה, סכמה בשלילה בנקודה
זו, אבל לדעתי אנו צריכים לשמוע אותם. אני מציע כי 3 חברי הועדה
ואני בתוכם, נקבל משלח ונשמע אותם בכדי שנוכל לברר את העניין
ביותר בהירות.

בשעתו מונחה ועדה משותפת כדי לטפל בענין

הנכיס. לדעתי הממשלה נהגה בענין זה כרוצדורה מאד מסונה. היא הביאה לפנינו מה שכמה ועדה אשר לא מחייבת את הממשלה, מבלי שיהיה לזה איזה אישור. אחרי-כן הודיעו לנו כי שר האוצר חולק על איזה נקודות, ומנו ועדה משותפת של העבודה והכספים כדי לדון בנקודות הללו. דבר זה לא היה שייך לשתי הועדות. על הממשלה להביא לנו הצעת חוק ואז נוכל לדון בה. אני נסיתי לעשות כל מה שביכולתי כדי לזרז את הענין, ואני מקווה שבקרוב נקבל את הצעת החוק.

ח. רובין: מחנגר באופן פרינציפיוני להזמנת נציגי הלשכות בתוך שר העבודה.

מסכים שמשלחת מבין ועדת העבודה תבקר בלשכות ומבקש שזה יהיה מהר ככל האפשר.

ח. למדן: בשעתו הובאו לפני ועדת העבודה בעיות של

סוגים שונים של נכיס. נבחרה ועדה אשר תטפל בענין, אך לא סוכם דבר. אני מציעה שתבחר ועדה מצומצמת מתוך הועדה הזו אשר תטפל בענין, או שהיו"ר יתעניין ויביא לנו מסקנות.

י. שמחוני: מציעה לשמוע את נציגי הלשכות ורק אחרי כן להחליט על משלחת לבקור בלשכות.

חומכת בהצעת הגב' למדן בנוגע לנכיס. איננה חושבת שהועדה מוכנה לקבל משלחת

של החיילים המשוחררים העולים.

היו"ר ע. גלובמן: מציע שהועדה תמלא את ידי היו"ר להודיע

לוועדת הכנסת שהתעוררה בעייה בנוגע

להזמנה של אנשים מן החוץ, ולבקש ממנה לברר את הענין ולקבוע סדר אחד אשר לפיו תפעל כל הכנסת.

התקבלה הצעת הגב' שמחוני שבנוגע לבקור

בלשכות יוחלט לאחר שהועדה תשמע את נציגי מרכז הלשכות.

מציע לבחור ועדה מצומצמת אשר תברר את

ענין הנכיס, ולהודיע לוועדת השירותים הצבוריים שתעשה אותו דבר.

חברי הועדה המצומצמת יהיו: היו"ר ע.

גלובמן, ת. למון, י. שמחוני, י. סרלין.

היו"ר ע. גלובמן:

אנחה עוד בתחלת השבוע הבא לשבת עם

יו"ר ועדת השירותים הצבוריים ונציגי

המשרדים, ולהביא סכום בהקדם.

רשות הדבור לד"ר לובינסקי, המטפל

באגף משפחת החייל.

ד"ר לובינסקי:

אגיש לכם דו"ח על מפעל מקיף אשר פועל

כעת. הוא הוקם ע"י הועד הישובי למען

המגויס ומשפחתו בפברואר 1948, ועליו הוטל התפקיד לדאוג למשפחת

החייל. עם הקמת המדינה והקמת צה"ל המשיך הועד הישובי בפעולתו.

בסוף יולי 48 עסקה בבעיה זו מועצת המדינה הזמנית וקבלה שתי

החלטות פרינציפיוניות. היא קבעה שע"י אחד המשרדים הממשלתיים

תוקם מחלקה מיוחדת אשר תטפל בכל הבעיות הקשורות בגורל משפחת החייל.

היא קבלה החלטה שניה; להקים ועדה צבורית אשר תבצע את התשלומים

וגם תקבע את הטרורים לגבי משפחת החייל, תנהל את הבקורת הצבורית על

בצוע התשלומים, וכו'. החלק השני של ההחלטה לא יצא לטועל. הוקמה

אמנם ועדה צבורית, אבל עצם התשלום בוצע ע"י אותה מחלקה אשר הוקמה

עקב ההחלטה הזו, במסגרת משרד הבטחון. אגף משפחת החייל במשרד

הבטחון לא צריך היה להטיל על הועדה הצבורית את התשלום, כי בזמנו

בחרו בצורה זו רק בהתחשבות עם החוקים בארה"ב אשר אמרו על

היהודים למסור תרומות לממשלה באופן ישיר, ורצו ליצור גוף צבורי

אשר יוכל לקבל תרומות לטובת משפחת החייל.

הואיל והתברר שהתקציב שממנו נזונה

ההוצאה למשפחת החייל, בכלל לא בא ממקורות חוץ, וחרו על ענין זה

והטילו את התשלום על האגף למשפחת החייל.

הועדה הצבורית הוקמה לנובמבר 1948

ע"י ועדת הבטחון הישובית, ופעלה עד לסוף אפריל 1949. כשנבחרה

הכנסת וועדותיה נקבע שהמקיף: טפול במשפחת החייל נכלל בסמכות

ועדת הטרורים. רשמה זאת יו"ר הועדה הצבורית אנה למינצוויץ.

ולשר הבטחון בשאלה מה גורל הועדה הצבורית לאחר שהוקמה ועדה פרלמנטרית אשר הטעיף הזה נכלל בטמכוחה. שר הבטחון ענה ליו"ר במכתב מ-21 באפריל 1949 שהוא רואה את תפקידה של הועדה הצבורית כנגמר. הוא הודיע לוועדה הצבורית והיא החליטה להתחסל. היא החליטה להשאיר ועדות ערעורים צבוריות. ועדות אלה קיימות ע"י הסניפים המחוזיים והן מחליטות על ערעורי חיילים ומשפחותיהם בשהי אינסטנציות, הועדות וועדת ערעורים מרכזים. האחריות האדמיניסטרטיבית על הפעולה היא בידי שר הבטחון. את התקציב לפעולה מקבלים מהנהלת הכספים של משרד הבטחון, וזו מקבלת אותו מן האוצר.

חלקתי לכם בדפוס את חוקת התשלומים.

החוקה נקבעה בזמנו ע"י החלטה משותפת של ועדת הבטחון וועדת הכספים של מועצת המדינה הזמנית. חוקת התשלומים מהווה פשרה בין שתי השקפות יסודיות אפשריות לגבי הבעיה. הבאטונה אומרת שהתשלום למשפחת החייל הוא חלק של שכר החייל הנמסר לאשתו או להוריו מטאם כי הממשלה חייבת להבטיח את קיומם של אלה הזקוקים לכך, ז"א השקפה סוציאלית.

החוקה הקיימת מהווה פשרה בין 2

ההשקפות. לגבי אשה אם לילדים חלה ההשקפה הראשונה: אשה אם לילדים מקבלת תשלום בלי להתחשב עם מצבה הכלכלי. התשלום הוא 16.500 ל"י לאשה, לילד הראשון והשני 6 ל"י, לשלישי 5 ל"י וכו'. לגבי אשת חייל בלי ילדים חלה הפשרה בין 2 ההשקפות. לכל אשת חייל בלי ילדים הזכות לקבל שכר דירה בלי להתחשב עם מצבה הכלכלי, אולם אם היא משתכרת, חלוי גובה התשלום בגובה הכנסותיה מכל המקורות. אם הכנסותיה אינן מגיעות ל-15.500 ל"י, מסלימים את הכנסותיה עד 32 ל"י. פירוש הדבר שלאשת חייל מוכנה שכר של 32 ל"י לחדש. אם היא משתכרת יותר מזה היא זכאית לקבל רק את שכר הדירה.

לגבי הורית נקבע המדיניות שרק

אותם ההורים שהבן יוכל להוכיח שהיה מפרנסט העקרי או היחידי והם בגיל מסוים, או שאינם מטוגלים לעבוד, יקבלו תמיכה.

חוקת החשלות היא בתוקפה גם עכשיו.

ולפיה אנו מבצעים את החשלות למשפחות החיילים.

כדי להעריך את היקף המפעל אהן

לכח כמה מספרים.

בשיא המאמץ המלחמתי היה מגויס

בערך 1/7 של הישוב. במועד שלנו היה חלוי י"וב לפחות חלק 1/7 של הישוב, ז"א טאנו דאגנו ל-60 אלף משפחות שיחד עם הנפשות הווי בערך 100-120 אלף נפש. התקציב הטכסימלי שאליו הגענו היה 1.400.000 ל"י לחדש. כיום אנו דואגים ל-25 אלף משפחות, ותקציבנו מגיע ל-1/2 מליון ל"י לחדש.

המפעל הזה הוא המפעל הגדול ביותר

שאורגן בכלל ע"י הישוב לטובת האוכלוסיה בישראל, והוא יכול לימש לנו כדוגמה ובכמה וכמה מובנים גם לכוון אותנו לקראת מפעלים בימי שלום שאנו צריכים להתכונן להם, כגון המפעל לבטוח העממי והממשלה מקוה להגשים בזמן הקרוב, כי הממשלה קבלה על עצמה את הבטחת הקיום של 60 אלף משפחות בישוב.

חלקתי לכם גם חוברת של חקרי

עבודה, ב חוכה מאמר שבו נסיתי להסביר כיצד הבטיחה הממשלה בטחון סוציאלי למשפחת החייל. עמדתי על ההנחות המיוחדות שמהן נהנתה ונהנית משפחת החייל אשר מגדילות בהרבה את החשלות שהיא מקבלת מאת הממשלה במזומנים. משפחות החיילים משוחררות למשל מהמסים המוניציפאליים וכמובן גם מס ההכנסה. כל משפחה יכולה לבחור לה את מסגרת הבטחון הרפואי, ויש גם בחירה חפזית של רופאים.

הבטחנו חנוך סדיר לכל ילדי

החיילים החל מגיל הגן, גיל 4. אם המדובר הוא על גנים מוניציפאליים כמו בח"א, כפינו את כל זכר הלמוד במדה שנדרש ע"י עירית ת"א, ו-1200 ילדי חיילים היו משוחררים בשנת הלמודים האחרונה מחשלות זכר למוד בגנים. ילדים אשר בקרו בגני ילדים עבריים או פרטיים שוחררו על ידינו מחשלות של 1.500 ל"י לחדש.

שחררנו את הילדים אשר בקרו בבי"ם

עממיים מכל תשלום שטר למוד, בבי"ם חיכוניים כמינו 2/3 של שטר הלמוד.

נוסף לזה ארגנו מפעל להספקת מזון.

קבלנו מאת המפקת על המזונות מצרכים נוספים, וחלקנו אותם באמצעות חתנות בין הצרכניות לבין המסחר הפרטי, סוכר, אורז, בשר וכדומה. לאחר שהונהגה שטח הקיבוצ המלאה הטסקנו את המפעל הזה. עכשיו ארגנו בעזרת הצרכניה הצבוריה צרכניות מיוחדות ומספר קטן למימחתת חיילים, במרט במקומות רכוזי עולים חדשים, וחיבנו אותם לספק מצרכים במחירים מוזלים מבלי שזה יעלה דבר לתקציב המדינה.

נוסף לזה נתנו הענקות מסוימות.

למשל, הענקת לידה של 30 ל"י לאשת חייל. כל אשת חייל בהריון מקבלת תשלום נוסף של 3 ל"י לחדש החל מהחדש ה-6 של הריונה, אנו דואגים לעזרה מלאה בכל מקרה אינדיבידואלי. ז"א אם ישנה מצוקה מיוחדת במשפחה ע"י מחלות כרוניות, מחלות רוח או ריאות, במקרים אלה י"י צורך להתזיק ילדים במוסדות סגורים או סגורים למחצה. ע"י שרות מיוחד שלנו הגשנו את העזרה המלאה בכל המקרים האלה. אמנם היחידלנו גם לדרוש את שחרור החייל במקרים אלה על מנת לשחרר את הממשלה מההוצאה הזאת שעלתה לפעמים עד למאה ל"י למקרה אחד.

אלה הם בקצור פרטים אחדים על העבודה

שעשינו עד עכשיו. הוצאנו יותר מ-13 מליון ל"י לפעולותינו מ-1 באפריל 48 עד סוף יולי 1949.

ברצוני להציג לפניכם כמה בעיות

אקמואליות אשר עומדות בפני האגף. שאלת האיחור בקבלת תשלומים. אנו בדרך כלל מבצעים את התשלום רק החל מ-10 לחדש ועד סוף החדש, ז"א עבור החדש שעבר. החדש, למשל, גמרנו את התשלומים למשפחות לחדש יולי. היו זמנים שהאיחור היה עוד יותר גדול. ברור שאיחור המצאת הכספים שהם בכ"ז מכטיחים רק את המינימום לקיום לגבי מספר גדול של משפחות, הוא גורם רציני מאד שאנו משתדלים להתגבר עליו, אבל גם/המאמצים של משרד הבטחון, עוד לא הצלחנו לקבוע את התשלום ליום מסוים בכל הארץ.

אנו נחקלים בבעיות זמן ומעבר. הצבא נמצא במצב של מעבר מצב מלחמה לצבא של ימי שלום. אנו חושבים שהיקף פעולתנו צריך להצטמצם עוד במדה רבה מאד, והוא גם ישתנה באופן מהותי ע"י כך שחלק גדול של הצבא יסתייך לצבא הקבע והחיילים יקבלו חשלוט כעובדי ממשלה. אז לא יהיה צורך בשירותים מיוחדים ובטיפול מיוחד.

הבעיה הצטמצם אז בראש וראשונה לנשים צעירות ולהורים של חיילים צעירים. קשה להגיד מראש מה יהיה מספר החשלוטים שיהיה נחוץ אז לבצע, אבל בודאי לא יגיע ליותר מ-6 אלפים חשלוטים.

הוצעה כעת הצעה שכבר בעלתה לפני זמן מה, להטיל את בצוע החשלוטים על הצבא. הנמוקים הם טכניים, כי מניחים ברצוי לקטור את החשלוט לחייל עם החשלוט למשפחתו, לא בצורה כזו שכל השכר ישולט לחייל, זה יהיה רק לגבי החיילים שישתיכו לצבא הקבע, אלא שכרטים החשלוט של החייל יהיה קטור עם כרטים החשלוט של משפחתו. בצורה כזו מקוים לעקוב ביתר קלות על כל התנודות בגורל החייל.

אין החלטה סופית מה יהיה במקרה זה.

אנו מניחים שהאגף ימשיך לפעול בהיקף מצומצם בהרבה, יבצע את החקירות, את הטפולים האינדיבידואליים, וישמש תחנה לתניות משפחות החיילים אשר רוצות בכך.

בעיה אחרונה אשר מצטרפת לאותן

השאלות שנועלו כאן היא: מה גורל אותן משפחות החיילים המשוחררים אשר קבלו בזמנו טפול, והוא הופסק על ידינו עם שחרור החייל. באופן הגיוני היה צריך האגף להמשיך בטפול.

אתן דוגמה: חייל אשר אשתו חולת רוח

ילדיו משיכים להיות מטודרים במוסד ילדים. החייל משתחרר ומסחרר בעבודה, אבל משפחתו אינה מכניסה עד כדי כך שיוכל לקבל על עצמו את המשך הטפול. אגף השקום לא קבל על עצמו את המשך

הטפול מתוך חשש שינוצל במרה רבה. אגף משפחת החייל לא יוכל להמשיך בטפול, כי אינו יודע את גורל החייל, ופה נוצר חלל ריק.

זוהי שאלה חשובה מאד. אני מציע לצרפה לשאלות העומדות לדיון בין שני היו"רים של ועדת העבודה וועדת השירותים הצבוריים.

ישנה עוד שאלה קטנה שניה מאותו סוג. כשמניחם פה את הגופים המטפלים בקרבנות מלחמת העולם השנייה, דלגתם על אגף משפחת החייל הממשיך לטפל באלמנות של חילי מלחמת העולם השנייה. אם ימצא פתרון לשאלת הנכים של מלחמת העולם השנייה, יהיה מן ההגיון לצרף את הטפול במשפחות החללים לאותו מוסד. לעת עתה אנו ממשיכים בזה כדי לא ליצור מצב של חוסר כהובח לאלה שיש להם זכויות רבות. מספר המשפחות הוא כ־50.

ברצוני להפנות את תשומת לבכם לחומר שמסרתי לכם. חמצאו גם דו"חים כטפיים ומטטיסטיים של החדשים האחרונים, אשר יכולים לענות על שאלות בנוגע להיקף העבודה ותקציב העבודה.

אלה הן הבעיות שרציתי להציג

בפניכם.

אני מציע לחברים לעיין בחומר ואח"כ להחזירו לד"ר לובינסקי, מפאת סודיות החומר.

היו"ר ט. גלובמן:

לאחר שקבלנו את החומר תהיינה

י. מרלין:

השאלות יותר קונסטרוקטיביות אם נסתפק בזה היום. שמענו את הרצאתו המעניינת של ד"ר לובינסקי. אני מציע שנקח לכמה ימים הביחה את החומר, נלמד אותו, נחזירו, ואז נצטרך להטריח שוב את ד"ר לובינסקי והשאלות תהיינה הרבה יותר מעשיות.

היו"ר ע. גלובמן:

אנו מקבלים את הצעת סרלין, אבל
החברים שיש להם כבר כעת שאלות,

ישאלו ויקבלו תשובה.

ח. למדן:

אני יזמתי את הישיבה הזו והנמוקים
שלי היו שלא הסכמתי להנחה שמסירת

ענין משפחות החיילים לוועדת העבודה צריכה לבטל את הוועדות
הצבוריות שכללו את ב"כ נשי החיילים. אני חושבת שד"ר לובינסקי
יטכים אחר שארגוני נשי החיילים במקומות הוועדות לא קטן לוועדה
הזאת ולחפוש פתרונות. אינני חושבת שענין זה בטל ועבר מן
העולם. למשל הבעיה הזו איך לסדר את החשלום. לדעתי צריך
לשמור את דעת נשי החיילים שיש להן בזה טעמים ונמוקים מסלהן.

מה שהגיש לנו ד"ר לובינסקי בכחב הוועדה

למוד על היקף עבודת הוועדה, היקף החשלומים וכו'. לא חשבתי שהיום
נדרון על גובה החשלום למשפחה, רצייתי שנדרון על החלק הארגוני
הצבורי. לפני שנדרון על ענין החשלומים, אני מציעה שנוזמין את
נשי החיילים. אני מציעה כבר היום לקיים דיון על ענין הוועדה
היישובית, קצירת החשלומים, משפחות החיילים המשותפים, האלמנות
וכו'. אלה הן בעיות צבוריות ואינן צמודות לחומר.

היו"ר ע. גלובמן:

אני מציע לקבל את הצעת סרלין.

ח. רובין:

אני מציע שנחחיל כעת לדון בבעיה
כדי שנוכל לגמור ולסכם עד לפגרא.

היו"ר ע. גלובמן:

בשבוע הבא נפתח את ישיבת הוועדה
בשעה 0900 ונדון עד 1200 בענין הלשכות.

בשעה 1200 נזמין את ד"ר לובינסקי ונמשיך בדיון הזה. אך כעת
ישאלו החברים שיש להם שאלות את שאלותיהם.

י. "מתוניות":

אני חושבת שד"ר לובינסקי מסר לנו את הסקירה באופן האובייקטיבי ביותר. מה שמעניין אותי הוא אם אפשר לד"ר לובינסקי גם להביע קצת דעות לעצם העניינים. וכאן אני מציגה את השאלות: -

(א) מה החרטמותו של הד"ר לובינסקי ביחס לקביעת החשלוט לנשי החיילים אשר לא היו להם ילויט, וגם ההפליה שהיחה בנוגע לנשים ששרחו בצבא.

(ב) מה דעת ד"ר לובינסקי על העברת החשלוטים למחלקה הצבאית?

(ג) מה הצעת ד"ר לובינסקי בנוגע להמשך הטפול בחייל המשוחרר ובמשפחתו?

(ד) מי יהיה הנושא האחראי לשאלות הפער בצבא?

ח. רובין:

(א) מה הפעולות שהאגף עושה למען החשת החשלוטים?

(ב) מה נעשה בדבר ההספקה המוזלת למשפחות החיילים, ואיך מתפתח המפעל.

(ג) האם ישנן הצעות בקשר עם שנויים לטובה בדרגת החשלוטים.

(ד) האם ישנן הצעות בקשר עם הארכת תקופת הביניים של חשלוט למשפחות החיילים המשוחררים.

(ה) מה מדת האמת בשמועות על מחיתות מסוימת בין אגף השקוט ובין אגף משפחת החייל.

(ו) מבקש הסברה בענין החיילים העולים וההסדר עם מחלקת הקליטה של הסוכנות.

(ז) מה מעמד הועד למען החייל?

(ח) האם אין האגף חושב לנכון את הקמת
מוסד צבורי כפי שהיה בעבר, בתור
מוסד משנה של ועדת העבודה.

ד"ר לובינסקי:
המצב הנוכחי אינו ברור במדה מספקת
בנוגע להתפתחות בעתיד, ופה זה מקשה
עלי לענות בבהירות שהייתי אולי רוצה בה, לכמה שאלות אשר הועמדו
באן.

הגב' שמחוני נגעה בשאלה אחת מאד
מרכזית, והיא, מה דעתי בנוגע לחוקת החלומים לעתיד. אוכל פה
להגיד כי אני חושב שאת החוקה הנוכחית צריכים לחקן. יש בה
באמת אי צדק כלפי אם הילדים וכלפי האשה החיילת. במאמר הזה
הגעתי לידי מסקנה שיש צורך בשנוי לטובת נשים אמהות לילדים.

לא קל לקבוע היום מספרים לגבי חוקת
החלומים בעתיד. אנו צריכים להניח שאם תיבי הגיוס יהיו
בני 18-20, חחטום בעית נשי החיילים מקום קטן מאד. צריכה להיות
באן עוד שאלה אם לכל בן 18 תנתן האפשרות בלי שום העמדת חנאים,
להתחתן ולזכות מיד את אשתו הצעירה בתשלום של המדינה.

אנו סבורים שישנה רמאות רבה בענין
אשה עובדת אשר מצהירה שאינה עובדת ואנו מוכרחים לשלם לה,
לפי החוקה הקיימת, אם לא נוכל להוכיח לה שהיא עובדת. פה יש
צורך לחזור לחוקה הקודמת אשר קבעה שאשה בלי ילדים צריכה להביא
תעודה שאינה מסוגלת לעבוד, או שהיא צריכה להרשם בלשכת העבודה
ותקבל את התשלום רק אם אינה משיגה עבודה בלשכה. הצבא התנגד
לזה.

אנו משלמים עכשיו ל-83% של נשים
בלי ילדים אשר טוענות שאינן עובדות, ו-17% מקבלות תשלום הלקי,
פירוש הדבר שהן מקבלות טחות מ-32 ל"י לחדש. לדעתי המציאות
היא בדיוק הפוכה, וההוצאה מיותרת בהחלט.

רכ.

לגבי העתיד אנו חושבים יוצריך להיות

תקון. אשת חייל תקבל תשלום קטן בגדר של עד 6 ל"י לחדש, ותוספת אם תוכיח שאינה מסוגלת לעבוד.

לדעתי, אם תחליט ועדת העבודה בענין

זה משהו, הצטרך להתקטר עם ועדת הבטחון של הכנסת, כי יש צורך ליימוק את דעת אנשי הצבא.

אם תקבל ההחלטה לשלח לנשי החיילים

6 ל"י תקבלנה פכום זה גם החיילות ותפסק ההפליה.

השאלה של העברת התשלומים למחלקה

צבאית אינה היאורטיח גרידא, אלא מעשית, היא תלויה במדה רבה ביעילות המנגחן אשר ייוצר יים לתפקיד זה. הרקע יהיה מתאים להעברה כאשר המסטר יצטמצם ל-3 אלפים.

ההצעה בנוגע להמשיך הטפול במשפחות

החיילים המיוחררים היא אלטרנטיבית, או יזועמדו לרשות מטרד הסעד האמצעים להמשיך הטפול באחן המשפחות, או שאגף הזקוק ימשיך בטפול.

עד כמה שאני יודע יש מחלקה במטכל למעד,

ותפקידי טעד הוטלו בדרך כלל על מפקדי הצבא.

הייחי מברך על המלצת ועדת העבודה

לעשות הכל כדי להבטיח תשלום מוקדם למשפחות החיילים. מפעל ההספקה המוזלת הוא מצומצם עתה מאד, ואיננו יודעים גם אם ללחוץ על הרחבה כי איננו יודעים כמה משפחות חיילים תשארנה זקוקות לעזרתנו.

שנויים בדרגת התשלומים. לדעתי יש

להקטין את התשלום לאשת חייל בלי ילדים ולהגדילו לאשת חייל עם לילדים. בנוגע להארכת תקופת הביניים בין השחרור. דברנו על זה. אם הועדה תחן המלצה (אולי זה גם יקל) שהאגף למשפחת החייל ימשיך לטפל בבעיות מיוחדות עוד עד סוף החודש אשר אחרי חדש השחרור. אני מקוה שהמלצה זו תתקבל ותקל בארבה.

אין שום מתיחות בין אגף השקום ובין

אגף משמחת החייל.

שאלת משמחת החיילים העולים היא

מבשרת מאד. ישנן שאלות גבולין עם מחלקת הקליטה של הסוכנות.

בנוגע למעמד הועד למען החייל עלי

להגיד שאין קשר ארגוני בינינו לבינו. הועד ממשיך להיות מוסד

צבורי נחמך באופן ישיר ע"י משרד הבטחון. בטלב קודם היה קטור

אחנו, עכשיו נוחק ובצדק.

אין פה מקום להביע דעה בנוגע להקמת

מוסד צבורי.

אני מודה לד"ר לובינסקי על הרצאחו

היו"ר ע. גלובמן:

המקימה והמענינה. אנו נמשיך בדיון

בשבוע הבא.

ישיבה ננעלה בשעה 12:30.